

*Mam, ik ga nog even buiten spelen!
Schat, ik laat even de hond uit.
Zoek het dan ook maar uit, ik ben weg...*

Zomaar drie mensen die de deur van hun huis achter zich dicht doen en de wijk Alteveer of 't Cranevelt in lopen. Op weg naar hun eigen plek waar ze hun vriendjes treffen, hun huisdier de vrijheid geven of tot rust komen. Er ontstaat een band tussen bezoeker en plek, een moment, een beeld. Vaak onbewust, soms bewust, misschien voor altijd of voor heel even.

Het zijn ongetwijfeld deze momenten die wijkbewoners gemotiveerd hebben hun ideeën over hoe de wijk te verbeteren op te schrijven. Daartoe uitgenodigd door het Buiten Gewoon Beter traject in 2009. Het zijn deze ideeën die aan het begin stonden van de beelden die in 2011 in de wijk zijn geplaatst.

Een pijl voor een lage en een hoge plek, een poort die toegang geeft tot verborgen paden, een hinkelpad om te lezen. Een jurk van een schooljuffrouw uit een ver verleden. Een kind dat lezend de wereld in kijkt. Een nieuw huis klinkt weer zoals de kerk ooit geklonken heeft terwijl de pizza een moment van rust geeft. Rust ook, die de bol met zijn ongewone gast gevonden heeft aan het einde van de Oude Kluzeweg, daar waar de wijken elkaar treffen.

En dan nog even terug naar de wijkbewoners. Ze komen weer thuis, nu hongerig, wellicht moe en hopelijk bereid het weer goed te maken. Met zich meedragend, onbewust of bewust, voor heel even of voor altijd een nieuw beeld van hun eigen wijk.

Wij wensen u veel verbeelding toe.
2011, de Buiten Gewoon Beter Alteveer en 't Cranevelt plusgroep

Alteveer en 't Cranevelt beelden in